

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjasniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 5. CZERWCA ROKU 1798 WE WTOREK

UKAZ JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI SAMOWŁADCY
CALEY ROSSYI.

Z Litewskiego Gubernskiego Rządu.

Rząd Guberski Litewski przeglądając wiadomości o Więźniach od Sądów Grodzkich za przeszły Miesiąc Aprył nadesłane; i znalazłszy w onychże Sady mianowicie: Trocki wydał na parękę przestępców Jerzego Grygula, Franciszka Dawidowicza, Macieia i Michała Augustynowiczow, o zabójstwo przekonanych, o Macieiu zaś Petrułanisi i Maryannie Zyciurowey nie obiaśnił. Rossieniski nie obiaśnił 14 Aresztantow, których już Sprawy decydowane, i na rewizya do Sądu Głównego Litewskiego odesłane; gdzie się oni znajdują; o Szlachcie zaś Antonii Skrzetuskim i Andrzeiu Horbaczewskim zostających pod Strażą za jeden Kryminał; w objaśnieniu swym pokazał. że o Skrzetuskim decydował Sprawy i na rewizya Sądowi Głównemu Litewskiemu odesłał; a o Horbaczewskim; że dotąd decydowana jeszcze w Ru: przeszłym 1797 7bra 26 dnia; nie wyprowadzona Inkwizycya: Oszmiański: że wypuścił na parękę Michała Hurtyłowicza obwinionego o przyczynienie śmierci Chłopcowi przez pobicie: Kobryński takż wypuścił na parękę Szlachcica Piotra Popławskiego; a o Alexym Pilipczyku nie wymienił; a zatym gdzieby się znajdował, nie wiadomo. Upiński ze Kryminalista Karol Balunas z mocy Dekretu Sądu Głównego Litewskiego przez JW. Gubernatora approbowanego nie ukarany; przez tę racya; iż w Powiatowym Mieście Poniewieźu niema Mistrza Kowieniski zaś w wiadomości swojej o óciu Więźniach; których Sprawy w jego Sądzie znajdują się; żadney o nich nawet początkowey nie uczynił decyzji: **POSTANOWIŁ:** Trockiemu; Oszmiańskiemu; i Kobryńskiemu Grodzkim Sodom zalecić niniejszym Ukazem; że żaden Więzień obwiniony, o kryminał nie powinien bydź wydanym na parękę; a zatym aby uwolnionych Więźniow na parękę odebrały natychmiast do więzienia nazad; dopóki ich Sprawy rozsądzone nie będą; donosząc oż Rządowi, na mocy iakiego Prawa to uczyniły; przy tym aby Grod Trocki; Rossieniski; y Kobryński przyśłały koniecznie do Rządu Rapporta pierwszą pocztą z objaśnieniem *Pierwszy*; gdzie Maciey Petrułanis; i Maryanna Zyciurowa; *drugi* gdzie znajdują się 14 ludzi; których Sprawy już decydowane, i Sądowi Głównemu Litt: na rewizya odesłane; a *ostatni*; gdzie znajduje się Pilipczyk, czyli on utrzymuje się pod Warta; czyli też podobnie iak i pierwszy oddany na parękę? Co się zaś tycze do wymienionych przez Sad Grodzki Rossieniski ach Więźniow Skrzetuskiego i Horbaczewskiego; oskarzonych o jeden występek; ponieważ już Sądowi Grodzkiemu Rossienickiemu od Gubernskiego Rządu zaleconym było; aby w ile bydź można w nayprędszym czasie; nadesłał objaśnienie, z mocy iakiego Prawa Sad pomieniony takową Sprawy rozdwoił; decydując o iednym Więźniu oczewiście pokazuje drugiego; że jeszcze co tychczas nie wyprowadzona Inkwizycya; lecz gdy dotąd takowego objaśnienia Rząd nie

odebrał, zalecić więc przerzeczonemu Sądowi powtórnie, aby pierwszy Rządowy Ukaz wyeksekował co do litery pod obawą naysurowszey odpowiedzi podług Prawa, donosząc przytym, dla czego takowego Ukazu przez tak długi czas niewypelnił, i dla czego dotąd nie wyprowadzona o Horbaczewskim Inkwizycya. Co się tycze nieukarania Karola Balunasa przez racya, że w Powiatowym Mieście w Poniewiezu Mistrza niema, zalecić: i zalecono: Ukazem Horodniczemu Wileńskiemu wysłać tuteyszego Mistrza do Miasta Powiatowego Poniewieza, dla wymiaru kary na Balunasie Dekretam wskazaney, o czym Sądowi Grodzkiemu Upitskiemu ninieyszym Ukazem znać daie się, Kowieńskiemu zaś Grodzkiemu Sądowi, któren żadney ieszcze kryminalney Sprawy nie rozpoznał dotąd, zalecić ninieyszym Ukazem, aby pierwszą pocztą przyśłać do Rządu objaśnienie, dla czego dotąd żadney Sprawy kryminalney nie tylko że nie odsądził, lecz nawet żadnego nie ferował Judicatum, a tym czasem, aby starał się wszelkimi sposobami iak nayprędzey one rozsądzić, obawiając się w przeciwnym zdarzeniu surowey kary zadeterminowaney Prawami. O Czym zalecić ninieyszym Ukazem i dalszym Sodom, w których rozsądzaia się kryminalne Sprawy Maia dnia 1798 Roku.

z Petersburga 14 Maia.

Za naywyższym rozkazem Jego Imperatorskiey Mości zabrania się wszystkim fabrykantom robić wstęgi troykolorowe, i Kupcom one do kraiu wprowadzać; pod karą na przestępcow prawa przepisaną.

Aktualny Tayny Konsiliarz, Podkanclerzy Xiążę Kurakin zasiadać będzie w Departamencie pierwszym Senatu, zostając się przy dawnieyszych obowiązkach. Hofmeister Zahriażskoy otrzymał dostojność Oberszenka. Tymczasowego Mieżowego Senatu Departamentu Ober Prokurator Szenszin, na własną proźbę uwolniony od służby; miejsce iego zastąpi Collegium Admiralicji Prokurator Stanu Konsiliarz Sonin.

Za naywyższym rozkazem Jego Imperatorskiey Mości General Prokurator donosi 1. Litewskiemu Obywatelowi Ignacemu Kuszelewskiemu skarżącemu się na nieprawne przez Rząd Gubernski Litewski odesłanie sprawy iego o majątek z obywatelami Kuszelewskimi, na rozsądzenie do Wilkomirskiego Powiatowego sądu. 2. Dziśnieńskiego Powiatu Obywatelowi Rodziewiczowi skarżącemu się o nieprawne zagarnięcie należącego się iemu z sukcesyi majątku Feyman w Białoruskiej Gubernii, przez Konsukcessora Jana Borka. Ponieważ wymienione sprawy nie były ieszcze osądzone w nieyscach prawemznaczonych, zatym proźby ich zostały nie przyięte.

z Wiednia 19. Maia.

Dnia zawczorayszego przybył do tey stolicy Marescalchi Poseł pełnomocny RPtey Cisalpińskiej u Dworu Wiedeńskiego. Po wyjeździe Hrabiego de Cobenzel do Rastadu, głośno mówić zaczęto, że pomieniony Minister ma pracować nad przywróceniem pokoju pożadanego nie tylko

w Niemczech, ale nawet w całej Europie. Spodziewany tu iest Tallien w dostojności Ambassadorsa Francuzkiego. Austriackie woyska z Czech do Rzeskich kraioiw wkraczać iuż mające, rozkaz odebrały zostać na leżach dawnieyszych.

Dostojność, na którą Cesarz Jmc wyniesć raczył bywszego Ministra zagranicznych interessow Barona de Thugut powierzając onemu rząd kraioiw nowo nabytych, taż sama iest, iaką przedtym zaszczytali się pełnomocni Ministrowie Niderlandu. Mówić iednak nie przestaią, że ieden z Arcy-Xiążąt zostanie Generalnym Gubernatorem Wenecyi. Do Węgier posłano rozkaz wzmocnienia Kordonu, zwłaszcza, gdy liczne woyska Ottomańskie zbliżyły się do Belgradu. Cała Armia Cesarska nowym sposobem umundurowana będzie.

Ostatnie listy z Semlina zawieraia w sobie niektóre okolicznosci zwycięstwa odniesionego nad armią Turecką przez buntownika Passwan Oglou. Ali Basza pokazał się niespodzianie pod Widdinem od Kallifat, nie doznawszy w drodze naymnieyszey przeszkody. Dozwolono mu nawet obrać wygodne stanowisko, rozłożyć oboz, i oszańcować pod twierdzą. Gdy iuż przedsięwzięte roboty zbliżały się do końca, wypadaią z Widdinu Janczarowie.

Nagła wycieczka wszystko pomieszała; dobyto szanice, woysko w pień wycięto. Rzeź straszna była. Działa i ammuni-cye dostały się zwycięzcom. Osmielony Passwan uderzył ieszcze na drugą diwizyą; lecz i ta wkrótce pierzchnieia zostawiając na boiowisku wiele trupa i ieńcow. Tym czasem handel wodny i lądowy nie nie traci przez tak srogie zamieszania. Niedawno z Węgier przybyło do Semlina kilka statkow bogato ładownych, które Dunaiem do czarnego morza popłynęły.

Basza Belgradzki przyoił już 8 Greków z Wiednia zprowadzonych, mając odesłać do Constantinopola. D. 4. t. m. do teyże twierdzy przybiegi goniec nadzwyczajny z Macedonii; rozeszła się wnet pogłoska, że Grecy przeciw Turkom podnieśli bunt powszechny. Czekamy potwierdzenia nowiny tylekroć już rozsia-ney, i to ieszcze potrzebuie urzędowego doniesienia, że Hospodar Wołoski Xiążę Hangerii w ostatniej bitwie dostał się w niewolę Paswanowi Oglou.

z Londynu 15 Maia z Gazety Hamburskiej.

W Margate Admiralicya bardzo tajemnie i z największym pospiechem uzbroid eskadre kazała, z 5 okrętów liniowych, tyluz fregat, 8 szalup idwóch galiotow ziożona, do której przyłączy się znaczna liczba statkow przewozowych. Więcej 4 tysięcy żołnierza pod wymyślonym pozorem zgromadzonego, zabrano na pomienioną eskadre, której komenda poruczona jest Kapitanowi Popham; wynieść już na morze musiała.

Tysiączne sądomysły względem tajemney wyprawy na którą wypłynął ten Offiycer walczny i doświadczony; naypodobniejsza rzecz do prawdy, że kaza- no mu niszczyć szalupy i statki przewo- zowe zebrane w portach Francuzkich lub Batawskich. Powszechnie iest rozumienie, iż naprzód uda się do Helvoetsluis i Fles- singi, gdzie Hollendrzy zgromadzili wiel- ką liczbę okrętow, płynąc do Francyi gotowych.

Lord Bridport odprowadził do Port- smouth lub odesłał, do Plymouth część flotty swojej, z którą uważał obróty nie- przyjacielskie w porcie Bresteńskim; zo- stawiwszy tylko pod Ouessant 4 okręta. Saturnus od 74 bliskim był wpadnienia w ręce Francuzom; zbliżywszy się nad por- tębę do Brestu, został scigany od 6 o- krętów liniowych; te iednak postrzegłszy płynące ku sobie 4 Angielskie, na stano- wisko swoje powróciły.

Na brzegach Hiszpańskich utraciliśmy fregatę Lively od 32 armat; Alcmena przed portem Cadix w bitwie stoczoney z sza- lupami Hiszpańskimi, postradała 50 ludzi zabitych. Admiraliowie: Orde, Parker, i Lord S. Vincent z całą flotą stanowszy blisko przygórką Trifalga, czekaia przy- bycia flotty Tulońskiej, pilne razem oko mając na Admirala Massaredo; 3 regimenta nasze z Lisbony na statkach przewo- zowych do Porstmouth zawinęły.

Admiral Onslow po krótkim krażeniu na brzegach Batawskich, do Jarmouth po- wrócił. Gazeta, Dworska obszernie opisa- ła wszystkie okoliczności ataku przypu- szczonego przez Francuzow do wysp Marcou. Liczba szalup Kapitana Muskin,

50, z tych 43 do La Hogue powróciły; 7 zatopiono lub zabrano. Ogień z baterii naszych tym większą klęskę sprawić mu- siał w nieprzyjacielu, im bardziey statki jego żołnierzem były napełnione Flottilla d. 9 do Cherbourg odpłynąć miała, gdzie złączywszy się z 90 nowych szalup, i za- brawszy 14 tysięcy woyska lądowego, o- debrała rozkaz uderzyć na wyspy Jersey i Guernesey.

W Pismach Londińskich czytamy li- sty Pełnomocnikow Amerykańskich w Pa- ryżu do Kongressu swojego. Z tych się pokazuje że Francuzki Dyrektoryat nie ina- czey chce odnowić związki dawney przy- iaźni między dwoma narodami, aż pier- wiy Kongres pożyczycy RPtey 32 millio- ny złotych Hollenderskich na reskripcye Batawskie. Gdy zaś Amerykańscy Mini- strowie na ten warunek zezwolić nie chcieli, a Dyrektoryat onego nie odstępo- wał, rozumiemy, że między Francją i Ameryką wojna iest nieuchronną.

Woyskiem lądowym na eskadre Kapi- tana Popham zabranym kommanderua Generalowie Coothe i Burrhard. Kongres A- merykański większością 4 głosow uchwa- lił czynić wszelką gotowość do obrony kraju, w przypadku wojny z Francją spodziewaney. Na uzbroienie fregat i o- krętow naznaczono 900 tysięcy dollarow. Inne propozycye od Prezydenta Adams Sta- nom podane, po przeysciu z trudnością pierwszey, iednomyslnie przyjęte zostały.

Zatrudniaia się teraz dobrani Offi- cyerowie wytknięciem obozu pod Blyth, woyska do niego wstąpić mające skia ac się będą po większey części z kawaleryi i konney artilleryi, pod kommandą Lorda Fielding. W Irlandyi oppozycya wi- dząc niebezpieczeństwo kraju, poszła za przykładem Angielskiej, i potężnie dziś wspiera zamiary Ministrow. Na morzu Indyjskim nie daleko brzegow Sumatry, okręty nasze, Arrogant i Victorieux sto- czyły bitwę z Admiralem Francuzkim Se- rizey; ten wiele szkoduiąc zchronić się musiał do portu Batawia.

W Irlandyi po oddaleniu się Genera- ła en chef Abercromby, ranga naywyższe- go sił lądowych kommandanta zkassowaną została. Generał Lake słuhać obowiaza- ny jest rozkazow Wice Króla. Xiążę Wal- lii stara się usilnie, ażeby mu powierzono znacznieyszą, niżeli miał dotąd, kommen- de nad woyskiem Angielskim. Ponieważ zaś Xiążę d' Yorck jest pierwszym W. Britannii Feld Marszałkiem, Ministrowie chcą pogodzić prawa jego z żądaniem Na- stępcy Tronu.

z Paryża 16. Kwietnia z Gazety Berlin- skiej.

Mówią powszechnie, że więcej 40. tysięcy woyska lądowego siadło już na sta-

tki przewozowe. W Toulonie, Genui, i Civitavecchia; te pod zastoną wielu fregat i 33 okrętów liniowych, między którymi 12 jest Weneckich, wziwszy żywność 6 miesięczną, wychodzą pod żagle; przed końcem teraźniejszego miesiąca, pomieniona flotta albo zwyciężoną zostanie przez Anglików pod Gibraltarem, albo ich pokonawszy uwolni Cadix od opasania długiego, i złączy się z Admiralem Massaredo.

Ten 25. okrętów trzyma gotowych do żeglugi na pierwsze skinienie, nie licząc innych 25. które w Ferrolu, Cadix i Carthagenie najszybciej uzbrają. Połączone floty albo wysadzą wojsko na brzozi Irlandzkie, albo zawinowszy do Brestu i zabrawszy z sobą 30. okrętów Francuzkich pospieszają do wielkiej wyprawy. Przeciw siłom naszym liczy W. Britannia w portach swoich blisko 200. okrętów liniowych, lecz trudno jest ażeby w krótkim czasie uzbroiono wszystkie, i tyle zejagniono maytków ile do ich osadzenia potrzeba.

Aresztowanych dawniej Anglików w Bordeaux na wolność puszczono, gdy się nie pokazało, ażeby do jakich spisków należeli. Wiadomo jest że zawierając pokój z Królem Sardyńskim, Buonaparte zatrzymał niektóre twierdze Piemontu aż do zakończenia wojny. W tych często się zdarza, że żołnierze Francuzcy tajemnie zamordowani bywają. Oficerowie do garnizonu Cherasco należący oskarżyli przed Generałem diwizyą Coni kommanderującym Wodza swojego, który przez niedbalstwo i nieczułość zbrodniom zagęścić się dozwolił.

List z Cherbourga pisany donosił o zajęciu wysp Marcou. Bitwa o godzinie 11. wieczorem ztoczona trwać miała godzinę 7. zabraliśmy nieprzyjacielowi armat 140. i 900. jeńców częścią Anglików, częścią emigrantów. Generał Roulon pierwszy na ląd wyskoczył. Reduty baguetem zdobyto. Choć ta wiadomość ze wszystkimi szczegółami jest podana, ponieważ jednak rząd nie odebrał ani ogłoszeń urzędowego doniesienia odesłać ją należy do liczby nieskończony odgłosów od prawdy dalekich.

Naostatek po trzykrotnym w Radzie 500. głosowaniu obrano 10. Kandydatów, z pomiędzy których jeden ma być Direktorem. Imiona ich: Treillard, Monge, Garat, Brune, Gohier, Moulin, Colombel, Duval, Ernouf, Genissieux. Listę do Rady Starszych odesłano. Ta na pierwszym posiedzeniu rzecz ukończy. Rozumiemy że Treillard otrzyma pierwszeństwo przed

innemi. Sławny Pr Abbe Siyès mianowany został Ambassadorem Rpltey do Berlina. Caillard poprzednik jego uda się do Stöckholmu.

Z Rouen donoszą, że Generał Kilmaine ogłoszony został kommanderującym en chef armią Angielską, w niebytności Generała Buonaparte. Generał Grouchi kommanderuje całą kawalerją. Do portu Dunquetque spodziewamy się wkrótce przybycia więcej 300. statków uzbrojonych u Batawów lub w Departamentach nowo przyłączonych jeżeli Angielskie eskadry dozwolą. W naszej stolicy zamknąć rozkazał Direkoryat wszystkie Kościoły, wywieszając 15. dawniey Katolikom dozwolonych.

Drogie zabytki kunsztów, nauk i starożytności Włochom wydarte, d. 7. weszły na Saonę; z tamtąd przez kanał centralny rzekę Loire, i kanał Briare przybędą do Paryża. Z L' Orient wiadomości odbieramy, że Angliacy często na brzegi nasze wysadzają ludzi, w zamiarze niaby dostania żywności, w rzeczy zaś dla dowiedzenia się co czytamy w portach naszych. W Departamencie Finisterre pod Meulan nieprzyjaciel wysiadłszy na ląd zburił budy strażników nadbrzeżnych.

z Berlina 26. Maja z Gazety Berlińskiej.

Król Jmć wynieść raczył na stopień Feld-Marszałka w armii Pruskiej, Generałów Infanterji: Knobelsdorff i Kalkstein. W piechocie Generałowice Lieutenanci, d' Anhalt, Xze d' Anhalt Dessau, Courbiere Colong, Brüneck, i Xiążę Hohenzolne Ingelfingen zostali Generałami Infanterji. Generałami Kawalerji Generałowice Lieutenanci od jazdy. Hrabia de Bruhl, Xze Ludwik de Wurtemberg, Hrabiowie: Kalkreuth i Schutenbourg Kehnert. Oprócz tych były inne liczne awanse w armii.

We czwartek ostatni Ministrowie stanu i Skarbowi pod czas audiencji podali Królowi Jmści zporządzone rejestra tegorocznych wydatków, każdy z osobna w swoim Departamencie. Dnia wczorayszego ranó o godzinie 6. Monarcha mając przy sobie Generał Adjutanta Półkownika Kockeritz wyjechał do Stargardu; gdzie odprawivszy zwyczajną rewią Pomorskich regimentów, w dalszą podróż uda się do Gdańska. Dniem pierwszy tamże wyjechała Królowa Jmć z Dworem swoim. Monarchini znajdować się będzie przy odbieraniu homagium w Prusiech i Śląsku. Xiążę Panuiacy Brunswicki Feld-Marszałek udał się do Potsdamu.

K
z Fl
mośc
woys
ca, l
ny.
tante
ich.
blika
duia
naia,
zosta
kami
nego.
z C
azy z
trzyd
do T
tki w
lery
do m
nemi,
Direk
cuzki
Jmści
by w
przey
jeszcz
Direk
pozwo
rozkaz
kow p
cznego
gloska
corvo
Dwóch
które
placíc
nonią
Paryż
jaka u
szych
ziemu
naszey

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 5. CZERWCA ROKU 1798. WE WTOREK

z Florencyi 2. Maja z Gazety Frankfortskiej.

W sobotę Dwór nasz odebrał wiadomość, że do Radicofani przybyła diwizya woysk Francuzkich, 300. ludzi wynosząca, która zdaie się zmierzać do okolic Sieny. Natychmiast Wielki Xiążę wysłał w tamte strony jednego z Brygadyerow swoich. Nie wiemy, co było pobudką Republikantom do podobnego postępku. Znajdujący się u nas Anglicy lękać się zaczęli, ażeby Liworna powtórę zajęta nie została. P. Windham z innemi współziomkami swoimi udał się do portu pomienionego.

z Genui 5. Maja z Gazety Berlińskiej.

Flotta z 80. żaglow złożona wyszedłszy z naszego portu na d. 27. z. m. po trzydniowej żegludze wbiegła szczęśliwie do Toulonu. Dla woyska na wszystkie statki wzięto żywność dwumiesięczną. Galery Liguryjskie dla straży przydane, już do nas powróciły, z listami bardzo ważnemi, na które nie mieszkając odpowiedział Dyrektoryat. Wczora Nowy Minister Francuzki Sottin miał audiencyą. Poseł Króla Jmści Sardynskiego prosił niedawno, ażeby woyska Piemontskie przez kraj nasz przeysć mogły do Carosio.

W okolicach tego miasteczka ma się jeszcze znajdować garstka buntowników. Dyrektoryat Liguryjski nie dał żadnego pozwolenia, a zgromadzenie prawodawcze rozkazało władzy wykonawczej użyć środków przyzwoitych na utrzymanie publicznego bezpieczeństwa. Biega u nas pogłoska, że Xięstwo Benevento i Pontecorvo ustapione zostały Królowi Jmści Dwóch Sicilii za 20. millionow liwrow, które ten Monarcha Francuzom każe wypłacić, Kawaler Azzara jechał przez Bononią do Mediolanu, z kąd pospieszszy do Paryża. W kraju naszym postrzegamy niejaka umysłow niespokojność, która cięższych rozruchow lękać się każe, jeżeli rząd złemu nie zapobieży. Podobno w stolicy naszej załogę Francuzką mieć będziemy.

z Turinu 6. Maja z Gazety Frankfortskiej.

Rewolucyonistowie Piemontscy we wszystkich mieyscach zwyciężeni i rozproszeni, ukazali się jeszcze na granicy Genuenskiej. Z Alexandryi wiadomość odbieramy, że 400. buntownikow w nocy z d. 26. na 27. z. m. podstąpiło do Pozzuolo; tam oskoczywszy 200. Królewskich żołnierzy, po krótkiej utarczce przymusili wszystkich do złożenia broni i do Carosio zaprowadzili.

z Mediolanu 7. Maja z Gazety Berlińskiej

Za rozkazem Generała en chef Brune 9. tysięcy żołnierzy Cisalpińskich występowie de obozu pod stolicą naszą wytkniętego, dla doskonalenia się w manewrach. Piszą z Rzymu, że predaż obrazow, i wszelkich sprzętow do Kardynała Busca należących jest ukończona; przystąpiono teraz do majątku Xcia Braschi. Podobnym sposobem postąpić miano z Kardynałem d' York; lecz przysły z Paryża nowe rozkazy; rozumiemy więc że temu własność zwrócona będzie.

Rzymscy Konsulowie Wices-gerentowi Oyca S. Biskupowi Passeri zakazali rozdawać wakujące beneficia krajowe, ponieważ według nowej Konstytucyi wybieranie Pasterzow ma należeć do ludu. Posagi Papieżow dawniejszych, mianowicie bronzowe, zprzedawać kazało zgromadzenie prawodawcze. Nieoszacowany zbior dzieł ręki ludzkiej znajdujący się w Villa Albani, odesłano zupełnie do Paryża. Xże Borgheze predaie teraz wszystkie dobra swoje.

Dnia wczorayszego Dyrektoryat Cisalpiński dawał publiczną audiencyą Posłom: Orozco Hiszpańskiemu, Michieroux Neapolitańskiemu, Maret Francuzkiemu. Regiment Kawaleryi Francuzkiej ztąd wyszedłszy niedawno ku brzegom rzeki Tesin, rozproszył kupę tak nazywających się Piemontskich patriotow. Z Mantui donoszą, że blisko Weroni Austryacy obóz wytkneli do którego codziennie woysko nowe przybywa z Tirolu.

Lord Bristol Biskup Derry, osadzony jest w naszey citadelli; inkwizycya z nim jest rozpoczęta; rada woyskowa sądzić go wkrótce będzie; przyjaciele sztuk, nauk, i ludzkości ubolewają wszyscy nad losem Pana nieszczęśliwego. Rozeszła się w mieście naszym pogłoska, że założyciel Rpltey Cisalpińskiej Buonaparte z Toulonu przybędzie do Genui, z tamtąd zaś do Mediolanu. Z drugiey strony mówić przestano, jakoby niektóre regimenta z naszey służby do Francuzkiej przeysć miały.

z Wenecyi 9. Maja z Gazety Frankfortskiej

Od dni kilku widzimy nadzwyczajne poruszenie w armii Austryackiej, jedna diwizya postąpiła do Niższego Tyrolu; inna do Constancyeńskiego jeziora. Na granicach Ferrary sypią batterye; regimenta w tey stronie rozłożone zgromadziły się blisko mostu Lagoscuro; inne co niedawno nadciągnęły z Morawii, stoją w okolicach Bassano. Pomnazają się fortifikacye broniące przystępu do wysp stolicy naszą otaczających.

Powszechnie jest rozumienie że Generał Artilleryi de Vins obeynie główną kommandę armii Cesarskiej we Włoszech Margrabia Marfredini Minister W. Xcia Toskańskiego, z Wiednia tu powrócił, i natychmiast pośpieszył do Florencyi. Listy z Padwy pisane donoszą, że 9. tysięcy żołnierza Austryackiego, którym zalecono jak najszybciej zmierzać ku Cisalpińskim granicom, nagle d. 5. rozkaz odebrały zostać na dawnym stanowisku.

z Rzymu 1. Maja z Gazety Leydeńskiej.

Dni ostatnich zeszłego miesiąca byliśmy świadkami wielkiego zamieszania. Usposokoło się przecie wszystko Generał S. Cyr obiwszy główną kommandę nad woyskiem Francuzkim aresztować kazał 8. Oficyerow, którzy innym przywodzili pod czas wiadomego żołnierzy powstania przeciwko Generałowi en chef Massena. Co gdy się już stało, uszykowanym na rynkach regimentom przekładał w mocnych wyrazach potrzebę karności woyskowej.

Lecz wkrótce potym napelnily się ulice żołnierzami. Wszyscy konno i pieszą z dobytą bronią biegali, zatrzymując i grożąc przechodzącym. Domy i sklepy kupieckie wnet zamknięto. Przyczyną rozruchu byli inni Oficyerowie, których obchodził los kollegow uwięzionych. Lękali się Wodzowie, ażeby lud Rzymski nie pomnożył zamieszania. Więźniow puszczone na wolność. S. Cyr powtóre do zgromadzoney armii miał mowę, której taki był skutek, że wszyscy wierność Rpltey zaprzysięgli.

Gdy już spokojność i porządek został przywrócony, nastąpiły w mieście biesiady, illuminacye. Oprócz artystow zaden dzis cudzoziemiec nie znajduje się w Rzymie; rodowici nawet Francuzi świadectwa urzędowe pokazywać muszą. Generałowie Dallemagne i Vial wyiechali. Ponieważ w czasie rewolucyi wielu rolnikow kray opuściło, rząd na ich miejscu osadzić postanowił ludzi mieszkających w miastach bez żadnego powołania, próżniakow, włocęgow, i zdrowszych nawet żebrakow.

z Auszpurga 13. Maja z Gazety Berlińskiej.

Ostatnie listy z Węgier odebrane potwierdziły wiadomość o zwycięztwie przez buntownika Passwan Oglou odniesionym nie tylko pod Widdinem, ale też na lewym brzegu Dunaju, przeciw Orsow. Diwizya Bosniakow przeszedłszy rzekę blisko tego miasta, rozkaz odebrała ciągnąć ku Widdinowi, i pomienioną twierdzę zamknąć od Wołoszczyzny. Ruszył przeciwko niej Passwan, poraził, i za Dunaj powracać jak najszybciej przymusił.

Z drugiey strony armia Ottomańska 20. tysięcy wynosząca Widdin szturmem wziąć usiłowała. Straż jej przednią gęstym z dział ogniem przywitana, wpadła w zamieszanie; ztrwożyły się następujące diwizye, garnizon uczynił wycieczkę woyska całe rozproszył, opanował artillaryą, i ścigał uciekających mil 4. Mianowicie Basza Bosnii ustępował w największym nieporządku, przeszedł Morawę, i ledwie pod murami Belgradu znalazł bezpieczeństwo i spoczynek.

Nie wiadomo w które strony udała się diwizya Ali Baszy; naypodobniej teraz znajdować się musi w okolicach Nassa. W Semlinie rozumieją, że Orsowa przez buntownikow jest obleżona; podobnego nieszczęścia lękając się kommandant Belgradu, twierdzę w żywność i amunicyę kazał opatrzyć. Ta klęska tym większe wrażenie na umysłach uczyniła, im bardziej spodziewano się od dni kilkunastu odebrać wesółą wiadomość o dobytciu Widdina.

Lecz jak dawniej powiększono klęski zadane buntownikowi, tak podobno dziś gdy mu szczęście sprzyać zaczyna, powiększają zwycięztwa jego; to pewna że bitwy przez Passwana wygrane lub przegrane, mało znaczą; w żadney z nich tysięcy ludu nie ginęły. Trwoga jednak w Belgradzie jest wielka, jeżeli Seraskier Hussein rychto nie pośpieszy, jeżeli do obowoz Ottomańskich nie wprowadzi porządku i karności, jeżeli kommanderuiacy Baszowie dopomagać Wodzowi nie zechcą nie prędko Turcy uyrzą koniec rozruchow domowych.